

Sygn. akt IV U 202/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 czerwca 2017 r. w S.

odwołania M. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 30 stycznia 2017 r. Nr (...)

w sprawie M. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. R. prawo do emerytury od dnia 3 lutego 2017 roku.

Sygn. akt IV U 202/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 stycznia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016r. poz. 887) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983r. Nr 8 poz. 43 ze zm.), odmówił M. R. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił na dzień 1 stycznia 1999r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył ubezpieczony M. R., wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury od dnia złożenia wniosku, tj. od stycznia 2017r. W uzasadnieniu odwołania wskazano, że ubezpieczony w okresie od 2 lipca 1979r. do 31 października 1992r. pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Państwowym Ośrodku (...) na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony. W tym samym Państwowym Ośrodku (...) kontynuował pracę od 10 listopada 1992r. do 31 stycznia 1995r. na stanowisku palacza c.o., obsługując kotłownię przemysłową, niezmechanizowaną. Kolejną pracę jako palacz c.o. wnioskodawca podjął w firmie (...), gdzie był zatrudniony w okresie od 1 kwietnia 1995r. do 31 grudnia 1998r. Obsługiwał tę samą kotłownię, która wcześniej była w (...)ie, gdyż D. przejął budynek Państwowego Ośrodka (...) (odwołanie k.1-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie, k. 5-7 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony M. R., ur. (...), w dniu 16 stycznia 2017r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury. We wniosku tym wskazał, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (wniosek o emeryturę, k. 1-3v a.e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999r. okres składkowy i nieskładkowy w łącznym wymiarze 25 lat i 28 dni, w tym 24 lata, 11 miesięcy i 16 dni okresów składkowych oraz 1 miesiąc i 12 dni okresów nieskładkowych. Do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono żadnego okresu zatrudnienia. Organ rentowy wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględniono okresów zatrudnienia: od 20.07.1979r. do 31.10.1992r. i od 10.11.1992r. do 31.01.1993r. w Państwowym Ośrodku (...) w M., a także od 1.04.1995r. do 31.12.1998r. w (...) sp. z o.o. w W., bowiem przedłożone świadectwo pracy i świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie spełniają wymogów formalnych. Z uwagi na brak wymaganych ustawą na dzień 1 stycznia 1999r. co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach zaskarżoną decyzją z dnia 30 stycznia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił M. R. prawa do emerytury (decyzja z 30.01.2017r. k. 25 a.e.).

W okolicznościach niniejszej sprawy kwestią sporną pozostawało to, czy ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. legitymuje się co najmniej 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że wnioskodawca spełnił przesłankę „ogólnego” stażu pracy, wykazując łącznie 25 lat i 28 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w dniu 3 lutego 2017r. ukończył 60 lat, a także nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

W okresie od 2 lipca 1979r. do 28 lutego 1995r. M. R. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w Państwowym Ośrodku (...) w M.. Przed dniem 20 lipca 1979r. ubezpieczony wykonywał pracę robotnika transportowego. Następnie od 20 lipca 1979r. do 31 października 1992r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, przewożąc po terenie kraju części do ciągników i inne detale, półprodukty i produkty. Od dnia 10 listopada 1992r. do 31 stycznia 1993r. wnioskodawca w w/w zakładzie pracy wykonywał obowiązki palacza c.o., innych prac wówczas nie wykonywał. Kotłownia była węglowa, niezmechanizowana, a kotły typu wodnego. Likwidator Państwowego Ośrodka (...) w M. za w/w okresy wystawił M. R. świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach, które zostały przedłożone organowi rentowemu (k. 17 i 19 a.e.). Następnie w okresie od 1 kwietnia 1995r. do 30 kwietnia 2005r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) sp. z o.o. w W. na stanowisku palacza c.o. W świadectwie pracy z 30.04.2005r. w punkcie 8 pracodawca wskazał, że M. R. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę w szczególnych warunkach od 1.04.1995r. do 30.09.1997r. jako palacz c.o. w kotłowni węglowej (k. 20 a.e.). W w/w zakładzie kotłownia węglowa, przemysłowa, niezmechanizowana zawierająca 4-5 pieców o mocy ponad 1000 kW funkcjonowała do 1997r., a następnie została przekształcona w kotłownię gazową.

Zebrany w sprawie materiał dowodowy, w postaci wiarygodnych zeznań świadków A. A., B. P., J. D. i Z. S., zeznań ubezpieczonego oraz dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego, dał podstawy do uznania, iż sporne okresy pracy ubezpieczonego na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego oraz palacza c.o. podlegały zaliczeniu do stażu pracy w szczególnych warunkach. Twierdzenia świadków i ubezpieczonego korespondowały z dokumentami pracowniczymi, tj. świadectwami pracy i świadectwami wykonywania prac w szczególnych warunkach, w których jednoznacznie określono stanowisko pracy wnioskodawcy jako kierowcy samochodu ciężarowego oraz palacza c.o. Sąd nie miał wątpliwości, że w okresie od 20.07.1979r. do 31.10.1992r. (13 lat, 3 miesiące i 11 dni), będąc zatrudnionym w Państwowym Ośrodku (...) w M., wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, która została ujęta w wykazie A dziale VIII poz. 2 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Praca ubezpieczonego na stanowisku palacza c.o. w Państwowym Ośrodku (...) w M. w okresie od 10.11.1992r. do 31.01.1993r. (2 miesiące i 21 dni) oraz w (...) sp. z o.o. w W. od 1.04.1995r. do 30.09.1997r. (2 lata i 6 miesięcy) także podlegała uwzględnieniu do wymaganego stażu pracy w szczególnych warunkach. Praca

ta odpowiada rodzajowo pracom ujętym w wykazie A dziale XIV poz. 1 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r., tj. pracom niezautomatyzowanym palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego. Wobec powyższego ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. wykazał ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Całokształt okoliczności sprawy pozwolił zatem ustalić, że wnioskodawca - w dniu osiągnięcia wymaganego wieku emerytalnego - spełnił wszystkie przesłanki do uzyskania prawa do emerytury wymienione art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał M. R. prawo do emerytury od dnia 3 lutego 2017r., tj. od daty osiągnięcia 60-tego roku życia.